

Městskému soudu v Praze
prostřednictvím
Obvodního soudu pro Prahu 1

Ke sp. značce: 34 E 3/2016-35

Oprávněný: Mgr. Bc. Jakub Michálek,
bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8

Povinný: ČR – Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví,
Se sídlem Biskupský dvůr 1148/5, 110 00 Praha 1

O nařízení vymožení povinnosti povinného na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7.9.2015 č.j. 11 A 3/2014-82

Odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 4. 2016 č. j. 34 E 3/2016-35

I.

Shora uvedeným usnesením soud uložil v rámci nařízeného výkonu rozhodnutí ukládáním pokut povinnému další pokutu ve výši 100 000 Kč, kterou je povinný uhradit na účet Obvodního soudu pro Prahu 1.

Usnesení ze dne 5. dubna 2016 bylo povinnému doručeno dne 16. května 2016.

II.

Proti tomuto usnesení podává povinný odvolání z důvodu, že soud prvního stupně (opakovaně) rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Obvodní soud pro Prahu 1 odvoláním napadené usnesení vydal pouze na základě stanoviska oprávněného a vůbec se nezabýval tím, že povinný svoji povinnost stanovenou rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2015 splnil v soudem stanovené lhůtě. Na tuto skutečnost přitom povinný upozorňoval již v odvolání proti předchozímu usnesení Obvodního

soudu pro Prahu 1 ze dne 25.2.2016 č.j. 34 E 3/2016/19. O výše uvedeném odvolání navíc dosud nebylo rozhodnuto a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 z 25. 2. 2016, kterým byl nařízen výkon rozhodnutí uložením pokuty, tudíž nenabylo právní moci. K tomu povinný doplňuje, že výše uvedeným odvoláním se Obvodní soud pro Prahu 1 v usnesení z 5. 4. 2016 nijak nezabýval, resp. pouze k němu uvedl, že bylo podáno a že podle vyjádření oprávněného je podle všech okolností jediným cílem tohoto procesního postupu povinného dále odkládat poskytnutí informací podle vykonatelného rozsudku nalézacího soudu. Tímto tvrzením oprávněného, který uplatňování zákonných procesních práv povinného považuje za účelové, (což je samo o sobě, vzhledem k jeho právnickému vzdělání a politické angažovanosti, zarážející), se obvodní soud pro Prahu 1 v odůvodnění usnesení vůbec nijak nezabýval. Postup soudkyně JUDr. Blanky Pazderové, která ve věci rozhoduje pouze na základě tvrzení oprávněného, proto budí pochybnosti o její nepodjatosti.

Povinný odůvodnil, jakým způsobem byl určen rozsah norem, jichž se povinnost poskytnutí týká (a to vzhledem k tomu, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2015 neurčil konkrétní rozsah technických norem, kterých se týká). Pokud Obvodní soud pro Prahu 1, a je to právě pouze soud (nikoliv oprávněný), který má právo posoudit, zda plnění bylo či nebylo dostatečné, považuje splnění povinnosti povinným za nedostatečné, tak musí určit které další technické normy má povinný poskytnout na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2015, a to jejich číslem a názvem. Není možné pouze konstatovat, že povinný je povinen vydat technické normy, podle nichž stanoví povinnost postupovat stavební zákon a jeho prováděcí předpisy. Má tedy povinný poskytnout technické normy řady 73 000? Bude takové plnění dostatečné? Nebo má povinný vydat technické normy, které jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“), jako technické normy, které se podle ministerstva vztahují k prováděcím předpisům stavebního zákona (byť je ministerstvo za závazné nepovažuje)? Povinný není oprávněn toto posoudit, resp. rozhodnout. Povinný při výkonu své činnosti neurčuje, které vydané technické normy jsou určeny k ze závaznění pro jakýkoliv právní předpis ČR (neplést s určenými technickými normami). Ani mu takové oprávnění resp. povinnost zákon neukládá. Povinnému nikdy soud neurčil, ačkoliv tak soud musí učinit, jaké technické normy má vydat oprávněnému. Výše uvedeným způsobem není možné technické normy přesně identifikovat k plnění a povinný nezná způsob, jakým by měl vybrat určité technické normy, které má tedy oprávněnému poskytnout. Opakovaně uvádíme, že je to soud, který je povinen plnění konkrétně označit. Bez takového určení není zřejmé, k vymožení jaké povinnosti je pokuta ukládána a z toho důvodu je usnesení z 5. 4. 2016 (stejně jako usnesení z 25. 2. 2016) zcela nepřezkoumatelné. Citované usnesení obecným způsobem ukládá povinnému vydat plnění, ale nekonkretizuje, co přesně má povinný vydat, resp. plnit. Takový postup soudu považuje povinný za zásadní porušení principu právního státu.

Za předpokladu, že by soud stanovil, že povinný svoji povinnost stanovenou rozsudkem Městského soudu v Praze splnil nedostatečně, k tomu povinný dále doplňuje, že **výše uložené sankce, která je v maximální možné výši, je značně nepřiměřená** – taková sankce by dle názoru povinného patrně byla na místě v případě, že by povinný nijak nekonal a ignoroval rozsudek Městského soudu v Praze ze září 2015. Povinný však konal s úmyslem tento rozsudek splnit.

Obvodní soud pro Prahu 1 v odvoláním napadeném usnesení výši uložené sankce navíc nijak neodůvodnil. Usnesení Obvodního soudu je proto nepřezkoumatelné.

III.

S ohledem na výše uvedené povinný navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

IV.

Vzhledem k tomu, že jsou soudem povinnému ukládány pokuty, ačkoliv svou povinnost splnil, informuje povinný tímto soud, že dne 31. 5. 2016 zašle oprávněnému datová média DVD obsahující veškeré platné technické normy v ČR.

K tomuto kroku povinný přistoupil jako k preventivnímu opatření, aby mu nebyly soudem ukládány další nesmyslné pokuty k vymození plnění, které soud ani oprávněný nejsou schopni konkrétně určit. Upozorňujeme, že postup soudu donutil povinného poskytnout oprávněnému i desetitisíce technických norem, které nejsou předmětem vymáhacího řízení a na které oprávněný nemá nárok. Smutnou skutečností pak zůstává i fakt, že ani sám oprávněný nedisponuje znalostí, jaké technické normy vymáhá, neboť je neuměl za celou dobu trvání řízení přesně označit.

V Praze dne 30. 5. 2016

Mgr. Viktor Pokorný

předseda úřadu

